

ob nastopu dečkov stopile v ozadje, potem pa jih počasi zadaj in ob straneh obkolile):

Jadransko naše morje,
naš svetli gospodar,
njegove vale orje
naš brod in naš mornar.

DEČKI (dvignejo pesti v višino prsi):

Valov bobnečih hrum in šum
utrja v srcih nam pogum,
in vriš in piš valov besneč

(pri tem stihu postopoma dvigajo pesti ter jih ob zadnjem zlogu sunkoma spuste ob trup.)

podžiga ogenj nam plameč.
(Mirno stojte poslušajo.)

DEKLICE (s primernimi kretnjami):

Brez morja ni življenja,
brez morja je le smrt, ...
ko bo dovolj trpljenja,
sovražnik naš bo strt.

DEČKI (dvignejo obe roki nad glavo, desnica drži buzdovan, levica pest. S tako proseče iztegnjenimi rokami obstanejo skozi celo kitico, ki jo govore zaklinjaje ter ob zadnjem zlogu sunkoma povesijo roke):

Jadransko biserno morje,
uteši, izpolni nam želje,
da hrum valov in grom topov
nagnal sovraga bo domov!

DEKLICE:

Kar je od nekdanj naše,
ne damo več iz rok...

VSI:

Kdor misli pa drugače,
usmili se ga Bog!

(Ob zadnji besedi stopijo dečki z desnogo naprej ter grozeče dvignejo buzdovan, dekllice pa proseče in žalostno sklenejo roke ali sklonijo glave.)

(Na režiserjevo tiho štetje: »Tri, štiri, en...« skočijo dečki spet v prejšnji položaj, dekllice se zravnajo. Po majhnem presledku.)

DEČKI (dvignejo pesti v višino prsi):

Udar valov in grom topov
nagnal sovraga bo domov
in mi (dvignejo desnice kot ob nastopu ter stopijo z desno naprej)
čuvarji Jadrana,
zaukali bomo: Ura!

(Ob končnem vzkliku dvignejo obe roki, dekllice zavihnte dotlej skrite zastavice, med vsemi pa zaplapola v ozadju velika naša trobojnica. Godba zaigra jugoslovensko himno in vsi na odru obstanejo tako, dokler ne pade zastor.)

KONEC

Čudni običaji

Zelo čudne, neverjetne običaje in navade imajo Arabci. Medtem ko pišemo mi od leve proti desni, pišejo Arabci ravno narobe, od desne proti levi. Naši brivci brijejo brado od zgoraj navzdol, arabski pa od spodaj navzgor. Pri nas poljubimo človeku, ki ga zelo cenimo, roko; Arabec pa stisne v takem primeru roko spoštovani osebi, potem pa poljubi sebi desnico. Če stopimo pri nas v trgovino, v pisarno ali če se nahajamo v sobi, kjer sprejemamo obiske, smo vedno odkriti. Arabec pa se v takem slučaju hitro po-

krije s fesom, ker velja pri njih za največjo neotesanost in neolikanost, če sprejmejo človeka z nepokrito glavo. Arabec cmoka, kadar pije kavo, tako grozno z ustnicami in jezikom, da bi se pri nas dostojnemu človeku želodec obračal. Pri nas peljejo ali nesejo mrliča od hiše žalosti na pokopališče z nogami naprej, pri Arabcih pa ravno narobe, z glavo naprej. Na naših pokopališčih stojte nagrobni spomeniki za grobom pri glavah umrlih; Arabci jih pa postavijo ravno narobe, k nogam.